

בס"ד יא' מר-חשון ה'תש"פ
הדלקת נרות - 16: 26
צאת השבת - 17: 17
רבנו תם - 17: 51
שעון חורף - מהלוח המדויק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים - עלון מס' 985
@ בשבת זו יא' חשון היולול רחל אימנו ע"ה.
@ ביום שני סוף זמן "ברכת הלבנה" כל הלילה.
@ ביום חמישי טז' חשון פטירת ר' אליעזר מן ש"ך זצ"ל

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

כפטידין: "לפח תאמר"
(ישעיהו מ"ו)
מרתק - ראו בעמוד 2
מכל מלמדיי השכלתי

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
להשתתף בסעודה רביעית
בביתנו "אוהל-מועד" ב- 20:30

פרשת לך-לך

מלניי הפרשה:
← עשרה ניסיונות שמתנסה אברהם אבינו.
← אברהם במצרים - מעשה אבות סימן לבנים עד היום הזה.
← ברית בין הבתרים ומעשה הגר ושמעאל.
← בריתו של אברהם אבינו - ושל ישמעאל בנו.
"ויאמר ה' אל אברהם לך לך..."
מין החיד"א זיע"א מביא בשם רבינו אפרים: **"אברם לך לך"** בגימטריא **"גשם"**. ופירש: מה הגשם הזה, בזמן שהוא צרור בעננים, אין אדם יודע מה טיבו. כיוון שירד לארץ כל אדם נהנה ממנו. כך אתה: בעודך במקום אחד אין טבעד יוצא בעולם. ומה הגשם הזה מביא ברכה לעולם אף אתה: **"והיה ברכה"**. ומה הגשם הזה מגדל צמחים, אף אתה **"ואגדלה שמך"**.
"ואברכה מברכך ומקלך אאיר"
"מברכך" לשון רבים, "ומקלך" לשון יחיד. שכן ידידים שיברכהו רכש אברהם לרוב, במידותיו הטובות ובהכנסת האורחים הנדיבה שהצטיין בה, ואילו שונאים היו לו יחידים בלבד. (רלב"ג)
"וירק את הניכיו..."
מדוע **"וירק"** ולא **"ויספור"**? אלא אברם ספר את כל אנשי ביתו, בלי לאפשר לאף אחד מהם לחמוק מהמפקד. לצורך כך רוקן את כל הבית מאנשים, לכן דווקא **"וירק"**.
"מארצך ומולדתך ומבית אביך".
י"ל שפה מרומז המשנה באבות (פ"ג משנה א').
מארצך=מרמז לאן אתה הולך, **ממולדתך**= מקור הולדתך-מאין אתה, **ומבית אביך**= מרמז על לפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון. (חשבה לטובה)
"במה אדע כי אירשנה"

"ויחלק עליהם לילה"
מדוע דווקא **ויחלקי** ולא **ויתנפלי**? אלא אברם חילק את אנשיו לכמה חלקים והתנפל על האויב מכמה כיוונים בו-זמנית.
"ואברהם כבד מאד במקנה בכסף ובהב" (יג,ב)
בא הכתוב להגיד שבחו של אברהם אבינו שבעסקי העולם הזה (מקנה כסף וזהב) היה מתנהג בכבודות יען שהם חיי שעה, אבל בעסקי העולם הבא שהם מידות ומעשים טובים, היה מתנהג בזרזיות ובחשק נמרץ, לדוגמה: **"ואל הבקר רץ אברם"**, **"וישכס אברהם בבוקר"**.
"ויכיו את רפאים... ואת הזוזים בהם, ואת האימים..."
מה מקור השמות **רפאים**, **זוזים**, **הם**, **אימים**? בעל הרוקח: **"רפאים** - גיבורים, כל הרואה אותם רפה לבם... ואת **הזוזים** - כל הרואה אותם זו וזע מאימתן, **בהם** - העיר הומה מרוב בניינים ומגדלים הגבוהים שהיו בה, **האימים** - "בעלי האימה". גם שמות הגויים ועריהם - יש להם משמעות.
"ומלכי צדק מלך שלם הוציא להם ויין יהוא כהן לקל עליהו"
כאשר שני צדיקים מזדמנים יחד, כל אחד לומד מחבירו את מידותיו הטובות וי"ל לומר דזה מה שכתוב כאן **"מלכי צדק הוציא"** מאברהם אבינו **"לחם ויין"** מידת הכנסת אורחים, **"והוא"** שאברהם אבינו להיות **"כהן לקל עליון"** דהיינו לשקוד על התורה והעבודה. (הרה"ק מפרמישלן)

פינת הניבים והפתגמים
שפתי חלקות = שפתי מרמה = שפתי שקר = דברי חנפה, שקר וכזב.
דוגמה: קל דבוריו של פקיד זה על מעבידו, אינם אלא שפתי חלקות.
מקור: נקרת ה' כל-שפתי חלקות, לשון מדברת גדולות [תהלים יב ד]. (ניבונכו)

הסירו ממשול מדר עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

דיני בציעת הפת בשבת

א. מנהג נאה הוא לקשט את שלחן השבת בפרחים ושושנים, ובמיני בשמים, בכדי לברך עליהם ברכת הריח ולהשלים ל"מאה ברכות" בשבת.

ב. צריך לבצוע בשבת על שני ככרות בכל סעודה, זכר למן שנאמר בו "ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה".

ואחר שיברך המוציא יבצע מן הכיכר התחתון, וכדי שלא יהיה כעובר על המצוות, יניח הכיכר התחתון קרוב אליו יותר מן העליון. וגם הנשים חייבות לבצוע על שני ככרות, כשאוכלות סעודות שבת לבדן.

ג. לכתחילה יש להקפיד שהלחמים יהיו שלמים לגמרי, ולכן לא יסיר את התווית הדבוקה בלחם אלא אחר בציעתו, כדי שהלחם יהיה שלם בשעת הברכה.

ד. אם אין לו ב' לחמים ללחם משנה, יכול לצרף מצה ויקפיד שתהיה המצה שלימה, ולא סדוקה או שבורה.

ה. ככר לחם קפוא שהוציאוהו מהמקפיא אפשר לצרפו לככר לחם אחר ללחם משנה, אם אין לו שני ככרות לחם הראויים לאכילה מיד. ואין צריך להמתין עד שהככר יופשר מקפאוונו. וטוב שיאריך בסעודתו עד כדי הפשרת הלחם הקפוא, שלקראת סוף הסעודה יהיה ראוי לאכילה. ואם אפשר בנקל לשאול לחם הראוי לאכילה משכנו, עדיף, אף על פי שעליו להחזיר הלחם לשכנו אחר שברך עליו.

ו. לחם חתוך, אם כשאוחר הפרוסה, עולה הככר עמה, חשיב לחם שלם לענין לחם משנה. אבל אם הוא חתוך יותר באופן שכאשר אוחר הפרוסה אין הככר עולה עמו, לחם פרוס מיקרי, ואין יוצאין בו י"ח לחם משנה. ולכן לחם פרוס אפילו אם הוא מונח כולו בתוך ניילון, אינו מצטרף ללחם משנה.

ז. קודם שיברך המוציא, ייתן שתי ידיו על הלחמים בשעת הברכה. ואין להתחיל לבצוע את הלחם עד שיסיים ברכת המוציא כדי שתהיה הברכה על שתי ככרות שלמות.

ח. מצוה לבצוע פרוסה גדולה שתספיק לו לכל הסעודה. ואף שבחול אין לבצוע פרוסה גדולה, שנראה כרעבתן. ולא פרוסה קטנה, מפני שנראה כצר עין, מ"מ שבת מותר.

ט. קודם שיטעם מהפת ייטבל הפת במלח. ולדעת השו"ע בפת שלנו אין צריך לטבל במלח, ומכל מקום מנהגינו על פי הסוד לטבל במלח גם בפת שלנו. ואם אין לו מלח, יטבל הפת במאכל שיש בו מלח, או בסוכר.

י. נכון יותר שאחר שחתך לעצמו יטעם מהלחם, ואחר כך ימשיך לחתוך לשאר המסובין. ואין המסובין רשאים לטעום מהלחם עד שיטעם הבוצע. ואם יש לפני כל אחד ואחד לחם משנה, יכולים לטעום, אף על פי שהוא עדיין לא טעם. ובאופן שכל אחד בירך לעצמו, אין לענות אמן אחר ברכת חבירו קודם שיטעם מהלחם, ואם ענה אמן, בדיעבד לא הוי הפסק.

יא. אין למסור את הלחם למסובין ביד, שאין מסירה ביד אלא לאבל. ואף לאבל בשבת לא יתן לו בידו, שאין דין אבלות בפרהסיא בשבת. ואין לזרוק את הלחם.

יב. סעודה ראשונה ושניה לכולי עלמא אי אפשר לעשותן בלי פת.

מכל מלמד השכלתי

"והאמיץ בה' ויחשבה לו צדקה..."

האמונה והבטחון בה' בכוחם לפתוח שערים ולהוריד שפע. הכתוב אומר: "ברוך הגבר אשר יבטח בה', והיה ה' מבטחו" (ירמיהו יז) וקשה לכאורה למה מילת "מבטחו" שבפסוק זה מנוקדת בפתח במקום קמץ? אלא בא הכתוב לומר לך שאפילו במקום שנדמה לך שכל הדרכים קמוצים וסגורים לפניך, אל תחדל מלבטוח בה', ואם תעשה כן יסייעו לך מן השמים, ויפתחו לך שערי הצלחה. (להגיד' בשם רבי אברהם חנוך הופמן זצ"ל)

האם אברהם אבינו היה פראייר?

"אל תהיה פראייר", אומרים אנשים. כשכבר יש מישהו שמוכן לעשות למען הזולת, דואגים אנשים טובים להזכיר לו לחשוב על עצמו ועל האינטרסים שלו. זה העולם בו אנו חיים, עולם מלא באינטרסים, בו רוב המעשים מונעים מאינטרסים אישיים. ומה עם הצדיקים, האם גם להם יש אינטרסים?

צדיק הוא כזה שעובד את ה' בכל מאוודו, "שלא על מנת לקבל פרס". כך נאמר על אברהם אבינו, שעבד את ה' מאהבה טהורה ולכן נקרא "אברהם אוהבי". הוא היה חף מאינטרסים אישיים, בבחינת "עושה את האמת מפני שהיא אמת". אולם כאשר הקב"ה מצווה על אברהם "לך לך מארצך", הוא ממחר גם לעדכן אותו על שכרו המובטח: "ואעשך לגוי גדול, ואברכך, ואגדלה שמך". האם צריך להבטיח לאברהם אבינו שכר, כדי לזרז אותו למלא את ציווי ה'? אלא רצונו של אברהם היה לקדש את שם ה'. וזה בדיוק מה שהקב"ה הבטיח לו: "ואגדלה שמך". השם שלך יתפרסם, כדי שבכך יתגדל ויתקדש שם שמים.

כבניו של אברהם, ביכולתנו לזכך את האינטרסים האישיים שלנו. לתת פחות מקום לגוף, יותר מקום לנשמה, כך שרצון ה' יעמוד במרכז חיינו.

"והיה ברכה"

אומר רש"י בד חותמין, שבברכה ראשונה מסיימים "מגן אברהם" שחותמים בשם אברהם ולא בשם יצחק או יעקב.

השגחה פרטית

מספר בעל המעשה: אם אתם מחפשים למי לתרום צדקה, בלי כרטיס אשראי או הוראת קבע, אלא ככה, מיד ליד במזומן, ובואו איתי לבית הכנסת 'בית הלל' ברחוב רב אשי פינת גבעת פנחס בבני ברק. אני מתפלל שם יום יום, ופוגש את גבאי הצדקה, שלא מוותרים לאף יהודי. בכל יום נערכות ארבע מגביות במומצע, זאת מלבד חמישה עשר יהודים לערך, שמסתובבים בין המתפללים והלומדים, ומבקשים פרוטה לצדקה לשלל מטרות. אתם מבינים אם כך, שבכל יום עלי להוציא סכום גדול לצדקה, ולכן למרות החשיבות של כל מגבית ומטרה, כל ארגון ויוזמה, אני נותן משהו כמו שקל לכל אחד מהשנוררים, ואל תחשבו שאני מזלזל בהם. חלילה וחס. להיפך, הם מכבדים אותי כל כך, לא מדלגים עלי אף פעם, חשובה בעיניהם הפרוטה הקטנה שלי, עד שאין מוותרים עליה לעולם, ומגיע להם שאחזיר להם כבוד, 'ומכבדי אכבד'... באחד הימים נערכה מגבית עבור משפחה של יתומים, ל"ע. הכרתי את המשפחה, וצערם נגע ללבי ביותר.

הפעם יצאתי מגדרי, ובמקום לתת שקל אחד נתתי חמישה שקלים שלמים...

"באמת, מיילדך", קרא לעברי חברי שהיה ליצדי, "למגבית כזאת מתאים לך לתרום חמישים שקלים". "תאמין לי שהייתי רוצה לתרום", אמרתי לו, "אבל בדיוק בימים אלה יש לי הוצאה רצינית. עלי להתקין מזגן חדש לבית, וזאת הוצאה כבדה מאד".

"כמה?" לא הרפה החבר. "אלפיים שקלים". "נו", הוא לא התרגש, "ואם היית צריך לשלם למזגן אלפיים וחמישים ש"ח, לא היית משלם את הסכום הזה? תן את החמישים לצדקה".

עוד הוא מדבר, והפלאפון רוטט. מי על הקו? מתקין המזגנים. "תשמע, הדגם שעליו דיברנו אזל מהשווק. אני מביא לך דגם אחר, טוב מאד, עם כל המעלות כמו שדיברנו, רק הוא עולה חמישים שקלים יותר".

בום! עוד חמישים ש"ח למזגן! משמים מאותתים לי שחמישים השקלים צריכים לצאת מהכיס שלי בכל מקרה. מיד, בו במקום, ניגשתי לגבאי ותרמתי חמישים שקלים, כפי הראוי והמתאים שאתן למגבית זו. עוד פעם הפלאפון רוטט. זה שוב מתקין המזגנים: "תסלח לי שאני מבלבל לך את המוח. התברר שנשאר עוד מזגן אחד מהדגם הקודם, והמחיר כפי שדיברנו. לא צריך עוד חמישים שקלים". לא צריך.

בטח לא צריך. נתתי כבר את חמישים השקלים ההם... למצווה נתתי, לצדקה הוצאתי, אין אדם נהיה עני מהצדקה, ואין מחירו של מזגן עולה או יורד, אלא אם כן מכריזין על כך מלמעלה...

המקרר

המקרר ששירת אותנו בנאמנות שבע עשרה שנה שבק חיים לכל חי. חלק מהאוכל שמנו אצל שכנים, חלק נשאר על השיש במטבח וחלק התקלקל. מקרר מוכרחים לקנות, אבל מאיפה?

זכיתי ואני אברך כולל, אין לי הכנסות גדולות. יש לנו כל מה שאנו צריכים לקיום יומיומי, אך לא מעבר. מאיפה משיגים כעת ארבעת אלפים שקלים כדי לקנות מקרר? אמרתי לאשתי תחי, שאנחנו נקנה והקב"ה ישלח, אך היא לא רצתה להיכנס לחובות. היא אמרה: "יהיה כסף ונקנה". ואני אמרתי: "נקנה ויהיה כסף".

הרגשתי שחוסר מקרר גורם לנו סבל ממשי. קיבלתי על עצמי שאם הכסף יגיע באופן לא שגרתי אפרסם זאת לציבור. עם הקבלה הזאת לבד נחה עלי רגיעה.

פתאום היה לי ברור שמתרקם כאן איזה סיפור. הן מוכרח להיות שהקב"ה לא יעזוב אותי, והמקרר בוא יבוא. הודעתי לאשתי שתלך ותבדוק בחנויות מהו הדגם המועדף עליה, ובזה - כך ידעתי - עשיתי

בנידון כל מה שיכולתי. ביום רביעי לפנות ערב ניגש אלי יהודי שידע על העדר המקרר, ושאל אותי: "מה המצב?" "מצפים לישועה", אמרתי לו. "תשמע, היום ה'אזכרה' של אבא שלי", סיפר לי יהודי זה, "ואני רוצה לתת לך את כל המקרר לעילוי נשמתו. בבקשה ממך, לך לחנות וסגור את העסקה על המקרר עוד לפני השקיעה".

זה היה חלק מהחכמה של היהודי היקר והמדהים הזה. הוא הפך את כל הצדקה שלו לטובה גדולה מצדי, שאעשה לו טובה ואקנה את המקרר כי הוא מוכרח לעשות משהו לעילוי נשמתו...

מיהרנו והתקשרנו לחנות אחת, אבל שם לא התפנו אלינו. התקשרנו לחנות שניה, ושם סגרנו עסקה.

בערב חזרו אלינו מהחנות הראשונה, להתעניין מה רצינו לקנות. התנצלתי ואמרתי שכבר סגרתי, אבל

בכל זאת מעניין בכמה הם מוכרים את אותו דגם של המקרר. הם נקבו במחיר זול משמעותית מהמחיר של החנות השניה. התקשרתי לחנות השניה, וסיפרתי להם על המחיר של החנות הראשונה, הסברתי שנאלצתי לסגור את העסקה אצלם בגלל לחץ של זמן, והם משום מה קיבלו את דברי והבטיחו לסדר מחיר נמוך יותר. כל המהלך הזה התברר אחר כך כמחושב בהשגחה פרטית נפלאה.

רגע, לא סיימנו. אחד השכנים ראה כיצד המקרר מגיע סוף סוף לביתנו, והוא אמר: "גם לי יש מקרר מהדגם הזה".

המשפט האקראי הזה התברר כקריטי כשהגיע ערב שבת ולא ידענו איך מסדרים את 'התקן השבת'. השכן הזה, שיש לו מקרר כמו שלנו, לימד אותנו להסתדר עם המקרר ולהינות ממנו 'כהלכה'. הכל היה כל כך מדויק, הובל בצורה כה נפלאה, כך שהיום עומד אני ומקיים את הבטחתי, לספר לכל שומעי הקו את חסדי השם עמנו. (השגחה פרטית)

רחל אימנו מגינה על עם ישראל

סיפור חייה ודמותה האצילית לאין-שיעור של אמא רחל ובסבל. לאחר 11 שנות עקרות וציפייה בל יתואר הקב"ה נענה לתפילותיה של רחל, והיא יולדת את יוסף, וממשיכה להפציר בקב"ה בתחנוניה שתזכה לבן נוסף, והיא אכן נענית ויולדת את בנימין. המדרש מספר על כך: "יוצאת רחל על קברה ובוכה מבקשת עליהם רחמים... ומתחננת לפני הקב"ה, וכך אמרה: 'ריבונו של עולם! גלוי וידוע לפניך שנכמרו רחמי על אחותי ומסרתי לה את הסימנים. והרי הדברים קל וחומר! מה אני, שאיני אלא בשר ודם, עפר ואפר, לא קנאתי באחותי, אתה, שהנך מלך חי וקיים ורחמן... מפני מה שלחת את בניי לגלות... מיד נתגלגלו רחמי של הקב"ה, ואמר 'מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה, כי יש שכר לפעולתך...' " ביי"א בחשוון, נפטרה רחל אמנו ונקברה בדרך אפרתה היא בית לחם.

"בניך בשחילי זחיים" - חינוך

דיני ממונות

הורים רבים מתלבטים ואף נבוכים ביחס לילדים וכסף. מחד, מבקשים להעניק לילדיהם 'בטחון כלכלי' לבל יחשוו חסר. מאידך מבינים שיש לחנך להסתפקות במועט והתנזרות מרדיפת המותרות. נזהרים מתחושת דוחק וקמצנות, ועם זאת מודעים כי ממון דומה מלח: מעט מתבל. הריבוי מצמיא לעוד... ועוד...
הבן לומד מאביו היחס הראוי לממון, הוא רואה את אביו ומעשיו והוא מפנים!
מגיעת כסף מילדים אינה מונעת, אדרבא, היא עלולה לגרום לחרדה וללהיטות אחר ממון. וכן הפרזה, היא אינה מרגיעה אלא מעודדות טביעה מוסרית. יש ללכת בדרך האמצע, לא להלחיץ ילדים כשמצב המשפחתי דוחק, ומאידך לא לפזר ללא אחריות. ילד הרואה שהוריו מוציאים כסף בשמחה למצוות ולצדקה, לומד מהם 'הנהגה ממונית', הנהגה שהיתה חשובה לאבינו הראשון להנחיל לבנו ולדורותיו.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יצ"ל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

מרכה והלחם

ההדיה ורועי ידעי שיתברכו בזע קודש בר קיימא עוד השנה. רפואה שלימה פרנסה טובה אושר ושלווה ולשנים רבות טובות ונעימות

מרכה והלחם

לשלוש ויבילי מוסאי על כל הסיוע והעזרה שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם לשנים רבות טובות ונעימות

רפואה שלימה

עזייה בן שמחון ורחל סבג הקב"ה שלח מזור ומרפא לרנ"ב אבריהן וש"ה גידיהן רפואת הנפש ורפואת הגוף ולשנים רבות

כל הישועות והברכות

לאפרים ורבקה באבאי הי"ו שתמו לסעודה הרביעית בלוויין. זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחת כל ילדיהם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו כל משאלות ליבם שיוזכו באושר ובפרנסה טובה ויוזוג הגון למשה להבדיל לעיני גולשן בת יצחק ז"ל

כל הישועות והברכות

לארז וורד עוקשי הי"ו שתמו לסעודה הרביעית בלוויין. זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחת כל ילדיהם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו כל משאלות ליבם שיוזכו באושר ובפרנסה טובה להבדיל לעיני סעדיה בן זכריה ז"ל

מרכה והלחם

הינאל ואיריס בצלאל על זיכוי הרבים שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם לשנים רבות טובות ונעימות

מרכה והלחם

הינאל ואיריס בצלאל על זיכוי הרבים שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם לשנים רבות טובות ונעימות

מרכה והלחם

הינאל ואיריס בצלאל על זיכוי הרבים שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם לשנים רבות טובות ונעימות

מרכה והלחם

הינאל ואיריס בצלאל על זיכוי הרבים שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם לשנים רבות טובות ונעימות

אבות ואמהות

מתקיים כל מוצאי שבת בשעה 19:00 בבית הכנסת ר' מכלוף לוי יבנה רח' התבור 2. פרסים הפתעות לכל הילדים לעיני באבאי בן מורוארי ז"ל גולשן בת יצחק ז"ל

מרכה והלחם

מאיר ודינה אבטובי על זיכוי הרבים שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם לשנים רבות טובות ונעימות

מרכה והלחם

מאיר ודינה אבטובי על זיכוי הרבים שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם לשנים רבות טובות ונעימות

מרכה והלחם

מאיר ודינה אבטובי על זיכוי הרבים שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם לשנים רבות טובות ונעימות

מרכה והלחם

מאיר ודינה אבטובי על זיכוי הרבים שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות בפרנסה טובה הם ובני ביתם לשנים רבות טובות ונעימות

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם -:

שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פריג' רפאל בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו שבתאי מוסאי בן נהיית הי"ו משה משה בן סרווי הי"ו רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרונ' בת גוהר מנב"ת ציפורה חבירוני בת מרים מנב"ת

לעניי הצנועה והענוה

יהודה מועלמי בן גיראן ז"ל לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה באבאי באבאי בן מורוארי ז"ל אשר לוי בן נובר ז"ל אברהם אהרונ' בן שושנה ז"ל אברהם אסולין בן דאד וחיים ז"ל מנחם ישראל בן ניסים ז"ל